

RECHTSPRAAK

Autonational B.V./werknemers

Inzagerecht artikel 843a Rv bij (vermeende) onrechtmatige concurrentie.

Autonational houdt zich bezig met het stroomlijnen en automatiseren van productieprocessen. Dit houdt in dat Autonational (unieke) machines en productielijnen ontwerpt voor haar opdrachtgevers. X is medeoprichter van Autonational en tevens directeur van DCC. Tussen X en de directeur van Autonational is op enig moment onenigheid ontstaan. Y is in januari 1987 in dienst getreden bij Autonational als engineer. Eind 2012 is het dienstverband op initiatief van werknemer beëindigd waarna deze een eigen bedrijf is begonnen. In 2013 heeft een opdrachtgever van Autonational, genaamd Thermoware, Autonational aansprakelijk gesteld, omdat een ex-werknemer (Y) klanten zou hebben benaderd die exclusief aan Thermoware waren overgedragen bij het ontwerpen van een bepaald productieproces. Autonational heeft vervolgens bewijsbeslag op diverse bescheiden laten leggen. Autonational heeft toestemming gevorderd tot, kort gezegd en zoals begrepen door de voorzieningenrechter, inzage, afschrift, uittreksel en kopie van alle bescheiden die onder X, Y en DCC in (bewijs)beslag zijn genomen, ook bescheiden die niet onder het verleende beslagverlof vallen, met bepaling dat bij geschil over de vraag welke bescheiden wel of niet onder het beslag vallen, de beslagleggende deurwaarder de doorslag zal geven. Autonational heeft daartoe aangevoerd dat zij die bescheiden nodig heeft als bewijsmateriaal in een bodemprocedure die zij onder meer jegens X, Y en DCC wil starten ter zake onrechtmatige daad (verduistering en onrechtmatige concurrentie). Het hof oordeelt als volgt. De voorzieningenrechter heeft in zijn vonnis overwogen, kort gezegd, dat Autonational in voldoende mate aannemelijk heeft gemaakt dat X, Y en DCC haar onrechtmatig beconcurreren. Dat rechtvaardigt inzage in bescheiden die daarop betrekking hebben, maar beperkt tot tekeningen, berekeningen en correspondentie die het logo van Autonational bevatten. Onvoldoende is gebleken dat documenten zonder logo door Autonational zijn gemaakt dan wel haar eigendom zijn. Autonational heeft verder geen lijst overgelegd van opdrachtgevers die haar hebben verzocht hun logo op de tekeningen te plaatsen, zodat die bescheiden ook onvoldoende concreet zijn aangewezen en afgebakend. Verder vloeit uit de enkele omstandigheid dat met verlof van de voorzieningenrechter op bepaalde gegevens (bewijs)beslag is gelegd, nog niet voort dat ook aanspraak bestaat op inzage daarvan. Ook ten aanzien van de zich onder de bewaarders bevindende gegevens die in beslag zijn genomen binnen de reikwijdte van de omschrijving van het beslagverlof, geldt dat getoetst dient te worden aan de vereisten van artikel 843a Rv. Wel is het hof met Autonational van mening dat tekeningen waarop namen van de opdrachtgevers van Autonational voorkomen eveneens

dienen te worden overgelegd. Er bestaat echter geen grond om Autonational ook inzage te verstrekken in andere tekeningen dan die waarop haar logo en/of dat van haar opdrachtgevers voorkomt.

Autonational heeft geklaagd dat de voorzieningenrechter de beslissing bij discussie over de juistheid van de selectie niet heeft gelegd bij de beslagleggende deurwaarder, maar bij de rechter. Volgens Autonational is dat niet gebruikelijk en in strijd met haar spoedeisende belang bij inzage. Het hof oordeelt dat er geen rechtsgrond is de bewaarder te veroordelen tot zo'n beslissende instantie. Het bij vonnis aanwijzen van de (voorzieningen)rechter als beslissende instantie mist grondslag dan wel is die aanwijzing nodeloos gegeven. Autonational heeft derhalve terecht een grief gericht tegen de aanwijzing bij vonnis van de (voorzieningen)rechter om in nadere geschillen te beslissen, maar voor toewijzing van de deurwaarder als degene die bindend kan beslissen, is gezien het bovenstaande echter evenmin plaats. Partijen zullen bij nadere meningsverschillen de zaak, langs de in de wet gegeven mogelijkheden, aan de rechter kunnen voorleggen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:6640

Zaaknummer: 200.144.122/01

Rechters: O.E. Mulder, H.E. de Boer en G. van Rijssen

Advocaten: F. Gietema-van der Heide en H. de Boer

Wetsartikelen: 843a Rv